

Aksel Larsen (D. K.) kunde tiltræde den Karakteristik af de økonomiske Tilstande, som nylig var givet i »Social-Demokraten«, og som gik ud paa, at ingen Befolkningsgruppe i Øjeblikket var saa haardt ramt som Arbejderne, og at ingen havde maattet bære saa mange Byrder som Arbejderne. Dette var en fuldkommen korrekt Beskrivelse af Følgerne af Ministeriet Staunings Virksomhed. Medens der var lagt *Loft over Arbejdernes Lønninger*, havde man sikret, at praktisk talt alle andre Befolkningsgrupper fik forøgede Indtægter, og man havde sørget for, at Priserne steg i fantastiske Spring. Det var efter Gennemførelsen af Kriselovene blevet hævdet fra socialdemokratisk Side, at vi nu havde faaet en skarpere *Priskontrollov* end nogen Sinde før, men Pristallets fortsatte Stigning viste, at dette var Mundsvejr, hvad man ogsaa havde faaet Bekræftelse paa i Priskontrolraadets Erklæring om, at det stort set ikke kunde gøre andet end registrere Prisstigninger. Hvis man virkelig havde til Hensigt at standse Prisstigningen, havde Regeringen det i sin Magt at gaa til Handling straks, men Hartvig Frischs Udtalelser viste, at Betingelsen for, at Venstre og Konservative gik ind i Regeringen, var en mere reaktionær Politik, symboliseret i Kravet om Lønreguleringens Bortfald. Kravet herom var rejst længe før den 9. April, men man benyttede den 9. April til at opfylde Kravet. Saadan set turde man sige, at der ikke var nogen principiel Forskel paa den økonomiske og den sociale Politik i Danmark før den 9. April og efter, kun en Gradsforskel. Og ligesom Arbejderne havde maattet bære den tunge Ende af den økonomiske Lovgivning paa Lønnings- og Overenskomststomraadet og hvad Priser og Skatter angaar, havde man fulgt den samme Linie i Administrationen. Til Medlem af Arbejds- og Forligsnævnets Formandsskab havde Regeringen saaledes udpeget Professor Thorkild Kristensen, som havde stillet sig paa det Standpunkt, at Lønningerne under ingen Omstændigheder burde forhøjes, og i Spørgsmaalet om Smør og Margarine var Regeringens Optræden særlig gaaet ud over Arbejderne og dermed lige-stillede. Paa den anden Side viste foreliggende Oplysninger, at der var nogle, som ikke var mindrebedmede, og nogle, der havde sikret sig. Saaledes hentede det store Landbrug fantastiske Pengesummer hjem uden dog derfor at være villigt til at betale sine Arbejdere en blot nogenlunde rimelig Løn. — Hvis man imidlertid ønskede, at det danske Folk sluttet og samlet skulde staa Vagt om Danmark, blev rigtig-nok Betingelsen, at dette Danmark ikke behandlede største Delen af Befolkningen stifmoderligt og favoriserede en lille Kliike af Rigmænd. Det var det, der hidtil var sket, og det var derfor, at den stedfundne *Samling* i det store og hele